

DIALOGURI CU DUMNEZEU

8. INTIMITATE CU DUMNEZEU

Ardeiaș Vlad, februarie 2018

Lupta pentru câștigarea sufletelor oamenilor se duce nu pe tărâmul discuției „există sau nu Dumnezeu”, cu toate că cei mai mulți sunt implicați în aceasta și se comportă de parcă totul ar depinde de un răspuns corect la această întrebare. Atunci când fiica lui Iair a fost pe moarte, acesta n-a mai avut niciun interes în a elucida întrebarea „este Isus din Nazaret Mesia sau nu?”, ci s-a dus direct la Acesta pentru ajutor. Dumnezeu este Cel care are totul, care poate controla totul, care poate oferi totul; cine nu ar dori să fie într-o relație bună cu Această Persoană? Marea problemă este că oamenii au o imagine greșită despre Dumnezeu. Majoritatea au impresia că Dumnezeu le pretinde să renunțe la unele din lucrurile care le aduc fericire, că viața împreună cu Dumnezeu este o cale lungă și grea, cale pe care trebuie să te privezi de unele dintre cele mai deosebite „delicatese” ale vieții, încercând să-L mulțumești pe Cel care pare imposibil de mulțumit. Și asta în timp ce îți este imposibil să fii sigur că te acceptă sau nu: lucrul acesta îl vei afla abia la sfârșit. Așa că este posibil să accepți toate aceste sacrificii, să trăiești mereu cu sabia ridicată deasupra capului numai pentru ca la finalul ireversibil să afli că totul a fost în zadar. Cine și-ar risca singura viață pe care o are cu certitudine pentru ceva care este infinit de incert?

Creștinismul este singura religie care prezintă într-un mod fidel Persoana lui Dumnezeu și asta pentru că Cel pe care a fost clădită această religie este Singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, Cel „care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui” (Evrei 1:3). Interesant este însă faptul că, pentru cine privește cu atenție, chiar și până la descoperirea Fiului lui Dumnezeu în trup, în istoria Vechiului Testament, au existat evenimente care au contrazis imaginea lui Dumnezeu cu care această primă secțiune a Scripturii ne obișnuise, evenimente în care Dumnezeu apare ca o Persoană cu totul diferită de judecătorul aspru de până atunci. Aceste ocazii, cu toate că sunt rare, reprezintă străfulgerări ale unei Lumini mai mari, apariții care au fost, se pare, provocate de cei care au avut curajul să-L provoace pe Dumnezeu, curaj izvorât dintr-o cunoaștere mai adâncă a Persoanei Sale. Domnul Isus a citat astfel de exemple tocmai pentru a evidenția că Vechiul Testament nu are menirea de a descoperi caracterul lui Dumnezeu, exemple la care oamenii religioși ai timpului Său rămâneau tăcuți.

Pentru noi este benefic să le studiem deoarece, în ciuda miilor de ani care s-au scurs de atunci, majoritatea Creștinilor nu au descoperit Realitatea în ceea ce privește caracterul și intențiile lui Dumnezeu, motiv pentru care păstrează în continuare o distanță respectabilă de Acesta. Viața religioasă a majorității se rezumă numai la rutina închinării săptămânale și, în unele cazuri, zilnice, tocmai pentru că Persoana lui Dumnezeu reprezintă în continuare un mare necunoscut în raport cu viața pe Terra iar omul se teme de ceea ce nu înțelege. „Îndrăzniți,” (Matei 14:27) ne îndemna Domnul Isus, iar noi bine facem dacă-I urmăm îndemnul. Vom fi însă mult ajutați dacă vom considera toate descoperirile pe care le avem în Scriptură despre caracterul lui Dumnezeu, în special cele făcute în cadrul unor evenimente consumate la inițiativa unor oameni. Articolul de față propune două dintre ele.

Cuprins:

Intimitate cu Dumnezeu	Pag 1
Este îndreptățirea mântuire?	Pag. 6
De reflectat	Pag 9
Sfârșitul este la ușă	Pag. 10

Stare de urgență

Evreii ajunseseră la Sinai. Ultimii trei ani fuseseră plini de evenimente ieșite din comun, minuni la care niciunul dintre ei nu visase. Parcă trăiseră un vis presărat cu multe emoții extreme, însă realitatea pe care o trăiau acum era evidentă și purta un singur nume: libertate. Dumnezeu le dovedise în mod practic nu numai faptul că este mai presus și capabil să controleze orice element al naturii după buna Sa plăcere, dar și faptul că nu se dădea înlături de la nicio intervenție pentru a-i ocroti și călăuzi în siguranță. Primeau deja zilnic hrană abundentă literalmente direct din cer, apa s-a dovedit existentă chiar și într-un loc pustiu ca Masa și Meriba, Amalec fusese înfrânt aproape fără niciun efort și fuseseră oferite primele detalii ale sistemului preoțesc și ale celui judiciar care urmau să constituie fundamentul identității lor naționale. Cu alte cuvinte, la acel moment evreii aveau dovezi mai mult decât suficiente pentru a înțelege intenția lui Dumnezeu de a-i ridica cu mult mai sus decât visaseră vreodată în timp ce munceau în carierele de piatră din Egipt. Atunci evreii au luat o decizie vecină cu absurdul.

Timpul petrecut de Moise pe munte prelungindu-se mai mult decât anticipaseră, evreii au concluzionat că toate explicațiile pe care el le oferise până atunci nu fuseseră decât plăsmuiri ale minții lui și că Dumnezeu despre care le-a tot vorbit nu exista decât în imaginația sa. Exprimarea „*Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului*” (Exodul 32:1) trădează credința lor: nu exista niciun Dumnezeu care-l călăuzise pe Moise. Moise a fost un soi de magician care a reușit să manevreze după bunul plac elementele naturii împotriva egiptenilor și în favoarea evreilor însă, din păcate, acum a dispărut: „*Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!*” (Exodul 32:1). În același timp, evreii au recunoscut necesitatea unei călăuziri supra omenești, motiv pentru care i-au cerut fratelui lui Moise, Aaron, să le construiască unul. Răspunsul pozitiv fără nicio ezitare al lui Aaron, de la care ne-am fi așteptat la mai mult, ne pune pe gânduri: se pare că nivelul de înțelegere general fusese foarte afectat de sutele de ani petrecute în starea de sclav. Cel mai natural lucru era să privească o statuie și să se încreadă în capacitatea acesteia de a-i conduce.

Cel mai probabil acest reflex fusese format în prima sută de ani petrecuți în Egipt ca sclavi, fiind ulterior trecut din generație în generație. Și dacă această viziune nu constituia o problemă majoră dat fiind condiția în care trăiseră, acum lucrurile stăteau cu totul altfel. După toate experiențele supranaturale din ultimii ani, evreii ar fi trebuit să știe mai mult decât atât. În definitiv, responsabilitatea este direct proporțională cu nivelul de înțelegere.

Spiritul de decizie deplină și definitivă de Moise și de Dumnezeu acestuia s-a răspândit ca fulgerul prin tabără. Curând, toți au primit vestea că neînțelegerile de până atunci, fricțiunile și discuțiile neplăcute cauzate de ideile lui Moise, toate vor înceta și vor fi înlocuite de o mare sărbătoare, un soi de dezmăț general: „*Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!*” (Exodul 32:6).

● clarificare

Deseori cititorii Scripturii își formează o imagine falsă despre caracterul lui Dumnezeu lecturând Vechiul Testament și asta pentru că pornesc de la premiza că scopul lui Dumnezeu în acele timpuri a fost acela de a Se revela pe Sine așa cum este. Scriptura afirmă că această descoperire a fost făcută la și prin venirea Fiului Său, Cel „*care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui*” (Evrei 1:3). Vechiul Testament prezintă debutul și dezvoltarea controverselor dintre bine și rău pe pământ pentru ca mai apoi să treacă la prezentarea, afirmarea și aplicarea legii divine. Scopul pentru care Dumnezeu a oferit legea Sa care este „*sfântă, dreaptă și bună*” (Romani 7:12), nu a fost nicidecum acela de a-Și descoperi caracterul; până acolo mai era de parcurs o cale lungă. Omul, în starea în care ajunsese prin despărțirea de Dumnezeu, pierduse contactul cu realitatea în ceea ce privește propria lui stare și identitatea adevăratului său dușman. Având mintea afectată de virusul păcatului, omul avea impresia că nu are nevoie decât de ceva ajustări pentru a fi perfect. Mai grav decât atât, imaginea generală era aceea că Dumnezeu este Cel care-l urmărește tot timpul pentru a-l acuza și condamna, motiv pentru care strădaniile lui erau mereu îndreptate fie în direcția de a-L determina să Se răzgândească, fie în a fugi de El.

În era Vechiului Testament, prin intermediul legii și a sistemului acesteia, Dumnezeu a clarificat o dată pentru totdeauna ce este păcatul, cine este adevăratul dușman al omului, faptul că omul nu se poate ajuta singur și identitatea Singurei Căi de salvare: Isus Cristos. Pentru

realizarea acestui deziderat, Dumnezeu a trebuit să acționeze nu numai ca judecător, dar și ca executant al dreptății. Cu toate că păcatul încalcă o lege naturală și nu una juridică, el a fost prezentat și pedepsit ca fiind o abatere de la o lege juridică. Motivul pentru care Dumnezeu a făcut aceasta a fost unul strict didactic. Dacă fiecare om ar fi fost lăsat să urmeze cursul natural al păcatului pentru a înțelege identitatea și natura acestuia, probabil că toți ar fi descoperit adevărul, însă prea târziu pentru a mai remedia ceva. Marea problemă este că păcatul, prin natura lui, este mortal pentru orice ființă. Ajuns la finalul experienței păcatului, omul ar fi murit chiar atunci când ar fi aflat adevărul despre acesta și astfel ar fi fost prea târziu pentru a mai opera vreo schimbare.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a intervenit preventiv, asumându-și o poziție pe care în realitate nu o deține și anume aceea de executant al consecințelor păcatului. Dacă cineva nu dorește să considere legea gravitației și trăiește chiar și numai pentru un minut în ignoranță față de aceasta sărind de la o înălțime mare, nu este nevoie ca Dumnezeu să intervină pentru a-l pedepsi pentru călcarea uneia dintre legile universale. Fiind vorba despre o lege naturală, omul va suporta consecințele naturale. „*Ce seamănă omul, aceea va și secera.*” (Galateni 6:7) afirmă Scriptura.

Scriptura spune că „*printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea*” (Romani 5:12). Dorind însă ca omul să fie salvat de consecința naturală a morții veșnice care decurge din păcat, Dumnezeu a intervenit pentru un timp asumându-și rolul de executant al consecințelor păcatului. Această intervenție este însă numită de Scriptură „*lucrarea Lui ciudată*” (Isaia 28:21) și asta pentru că este în totală opoziție față de natura caracterului Său. Niciun părinte nu poate să curme viața propriilor copii, însă orice părinte va face orice pentru salvarea vieții copiilor săi. Considerând natura, dimensiunile și implicațiile marii controversă dintre bine și rău, putem înțelege motivele din spatele intervențiilor lui Dumnezeu din Vechiul Testament.

Un dialog unic

Revenind la sărbătoarea pe care evreii tocmai o anunțaseră și la domnul vițel la care începuseră să se închine, trebuie să înțelegem că în spectrul vieții nu există decât două culori: albul (viața) și negrul (moartea). Despărțirea de viață nu are decât o singură consecință posibilă: moartea. Așa cum spuneam, moartea, prin natura ei, curmă orice posibilitate de a mai oprea vreo schimbare, motiv pentru care este necesară o intervenție premergătoare instalării acesteia dacă se dorește prevenirea ei.

Și în cazul de față avem de-a face cu un astfel de caz. Evreii tocmai au decis să se despartă de Cel care este Izvorul vieții. Dacă nimeni nu ar fi intervenit și ar fi fost lăsați să facă lucrul acesta, întreaga națiune ar fi pornit pe un drum al sinuciderii, drum la capătul căruia își vor fi dat seama de greșeala făcută, însă mult prea târziu pentru a mai salva ceva. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a intervenit preventiv.

La finalul întrevederii lui Moise cu Dumnezeu, după ce-i oferise mai multe legi și reguli de organizare a poporului, Dumnezeu i-a înmânat ceea ce scrisese cu însuși degetul Său: legea morală cuprinsă în zece propoziții. Moise trebuie să fi fost nerăbdător să împărtășească această comoară fratelui lui și tuturor evreilor când, spre marea lui uimire, Dumnezeu i-a spus:

„*Scoală și coboară-te, căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat.*” (Exodul 32:7).

Descrierea evenimentelor din vale trebuie să-l fi șocat pe Moise. A rămas tăcut până când Dumnezeu a pronunțat dreapta judecată asupra lor, aplicarea consecințelor naturale asupra celor ce aleseseră să se despartă de Viață. Exprimarea lui Dumnezeu în acest caz este însă una ieșită din comun:

„*Acum, lasă-Mă; mânia Mea are să se aprindă împotriva lor și-i voi mistui, dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare.*” (Exodul 32:10).

Propunerea suna atrăgător pentru orice muritor de rând însă, dincolo de aceasta, formularea schimbării planului nu sună deloc ca venind de la unul care le programează pe toate dinainte, iar Moise a sesizat imediat aceasta.

O veche zicală spune că „*nevoia omului este ocazia Domnului*”. În multe situații din Vechiul Testament descoperim că „*dreptatea Domnului este ocazia omului*.” Ca și în cazul întârzierii împreună cu Avraam în drumul spre Sodoma și Gomora, Dumnezeu îi adresează și lui Moise

invitația de a descoperi adevăratul Lui caracter: „*lasă-Mă*” (Exodul 32:10). De ce avea Dumnezeu nevoie ca Moise să-L „lase” să-Și împlinească planul divin? De obicei oricine afirma contrariul cuvântului lui Dumnezeu, era condamnat pentru nesupunere și pedepsit. În cazul acesta însă, Moise își exprimă deschis dezacordul și argumentează împotriva deciziei lui Dumnezeu folosind chiar cuvintele Lui:

„*Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurându-Te pe Tine Însuși: ‘Voi înmulți sămânța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta de care am vorbit, și ei o vor stăpâni în veac.’*” (Exodul 32:13).

Iar Dumnezeu zâmbește. Dumnezeu știe că are de-a face cu un prieten, căci numai prietenii adevărați pot dialoga. Exprimând această dorință arzătoare a inimii lui Dumnezeu, Domnul Isus a spus:

„*Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.*” (Ioan 15:15).

Fără ezitare, Moise merge chiar mai departe și-L îndeamnă pe Dumnezeu la pocăință:

„*Întoarce-Te din iuțeaia mâniei Tale și lasă-Te de răul acesta pe care vrei să-l faci poporului Tău.*” (Exodul 32:12).

Toate aceste cuvinte și întreaga inițiativă este uimitoare considerând statutul vorbitorului și statura Ascultătorului. Ceea ce este însă și mai uimitor este răspunsul lui Dumnezeu:

„*Și Domnul S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.*” (Exodul 32:14).

Nicăieri în Vechiul Testament nu există un precedent acestei apropieri a omului adresată lui Dumnezeu. Răspunsul Lui în fața acestei ignoranțe descrie mai clar decât orice altceva atât dragostea Sa față de omul păcătos cât și interesul pe care-l are față de inima acestuia mai degrabă decât față de cunoștințele lui. Dumnezeu nu a fost ofensat de inițiativa lui Moise și nici de afirmațiile deplasate ale acestuia cu implicații dintre cele mai grave la adresa imaginii Sale. Nu; deloc! Și asta pentru că Dumnezeu știa că stă de vorbă cu un om care-L cunoaște dincolo de aparențe și l-a încurajat în demersul lui pentru intimitate cu Dumnezeu.

După ce a coborât în vale, Moise a realizat atât dimensiunile revoltei cât și impactul consecințelor naturale ce nu puteau fi îndepărtate, iar reacția lui a fost pe măsură: a spart tablele de piatră ce aveau pe ele înscrisul lui Dumnezeu și i-a despărțit pe cei decizi să meargă până la capăt pe această cale de cei care erau dispuși să se pocăiască.

În timpul meditațiilor din timpul nopții următoare, Moise a realizat mai pe deplin gravitatea alegerii lor și consecințele teribile ce vor urma, îngrozindu-se din nou la rememorarea cuvintelor lui Dumnezeu:

„*Acum, lasă-Mă; mânia Mea are să se aprindă împotriva lor și-i voi mistui, dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare.*” (Exodul 32:10).

Dimineața a înștiințat poporul că planificase o nouă mijlocire pentru ei, după care inițiază un nou dialog cu Dumnezeu. De astă dată alocuțiunea lui merge un pas mai departe, oferindu-I lui Dumnezeu un ultimatum:

„*Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci șterge-mă din cartea Ta pe care ai scris-o!*” (Exodul 32:32).

Deseori, atunci când citesc acest pasaj, Creștinii sunt impresionați pe bună dreptate de caracterul lui Moise și de dorința lui de a renunța la viața veșnică mai degrabă decât să-i vadă pe evrei pierind. Decizia lui are însă implicații cu mult mai mari. Moise merge până acolo încât încearcă să-și impună voința în fața lui Dumnezeu, folosindu-se cumva de dragostea lui Dumnezeu pentru persoana lui. Această formă de șantaj este neplăcută oricui, însă Dumnezeu poate citi inima lui Moise și se bucură de ceea ce descoperă acolo. Întotdeauna valoarea unei fapte este dată de intenția din spatele acesteia, iar Dumnezeu se bucură de orice manifestare a iubirii, indiferent de cât de ignorantă este aceasta.

La scurt timp

Nu după mult timp, Dumnezeu conduce poporul evreu la limita țării Canaanului, țară care le era promisă chiar de El. Majoritatea spionilor trimiși pentru a iscodi țara revin cu unele dintre cele mai frumoase dar și descurajatoare descrieri: țara era frumoasă, însă imposibil de cucerit. Evreii se îngrozesc la descrierea staturii locuitorilor țării și, uitând cu desăvârșire de statura Celui care-i condusese până atunci, se lasă pradă disperării.

Ei bine, această disperare în fața provocărilor este tradusă de Dumnezeu ca ignoranță față de Persoana Sa:

„Și Domnul a zis lui Moise: ‚Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui?’” (Numeri 14:11).

Această disperare care izvorăște din și conduce la necredință a devenit din păcate parte integrantă a vieții Creștinilor de azi. Decizia lui Dumnezeu de atunci nu reprezintă altceva decât descrierea consecințelor naturale ale păcatului neîncrederii în El:

„De aceea îl voi lovi cu ciumă și-l voi nimici.” (Numeri 14:12).

Stresul reprezintă unul dintre factorii principali pentru apariția cancerului și a bolilor autoimune, posibilă „ciumă” împotriva căreia Dumnezeu a avertizat. Însă Domnul Isus a promis pacea ca „să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.” (Ioan 14:27). Una dintre cele mai importante lecții de învățat este aceea că „pacea nu se vinde la tablete”. Liniștea și pacea sufletului nu pot fi decât rodul încrederii în orice situație în Acela care este mai presus de toți și de toate și care ne iubește mai mult decât ne putem imagina.

În fața acestei noi amenințări, Moise reia dialogul cu Dumnezeu în aceeași manieră ca cel precedent. Argumentul pe care-și construiește pledoaria ne descoperă interesul suprem care-i motiva viața: onoarea lui Dumnezeu:

„Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta. Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc. Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile care au auzit vorbindu-se de Tine vor zice: ‘Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da, de aceea l-a omorât în pustie!’” (Numeri 14:13-16).

Cazul acesta ne reamintește de responsabilitatea oricărei persoane care-și ia asupra sa sfântul nume de „Creștin”. Din acel moment viața lui încetează să mai mărturisească despre sine și începe să mărturisească despre Cristos, cel din care noul său nume derivă. Imediat după convertire, semnele prezenței lui Cristos în viața credinciosului încep să fie vizibile pentru toți cei ce-l înconjoară, motiv pentru care orice eșec al acestuia este tradus ca un eșec al lui Cristos. Ce misiune, ce responsabilitate sfântă!

Moise continuă incredibila pledoarie prin care încearcă să-L convingă pe Dumnezeu să-și schimbe decizia. Acesta este miezul acestui dialog cu Dumnezeu. Un muritor care-L convinge pe Dumnezeu să-și schimbe hotărârea. Faptul este incredibil nu numai din perspectiva diferenței infinite de statură, dar și din cea a naturii lui Dumnezeu. Așa cum era de așteptat, Scriptura afirmă că în Dumnezeu „nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.” (Iacov 1:17). Dumnezeu nu se poate schimba deoarece dacă s-ar schimba în rău, ar înceta să mai fie Dumnezeu, iar dacă s-ar schimba în bine ar însemna că n-a fost niciodată Dumnezeu. Provocarea adresată de Moise atinge însă exact aspectul central al efortului lui Dumnezeu de a Se descoperi omului:

„Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus când ai zis: ‘Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea, dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam.’ Iartă dar fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporul acestuia din Egipt până aici.” (Numeri 14:17-19).

Pentru înțelegerea corectă a tuturor evenimentelor derulate în Vechiul Testament, este necesar să ne reamintim mereu și mereu că acea perioadă de timp nu a fost menită să descopere realitatea despre Dumnezeu, ci a fost mai degrabă o umbră (Evrei 10:1). Acesta este motivul pentru care Dumnezeu Și-a însușit executarea consecințelor naturale ale păcatului, dar a răspuns întotdeauna cu bucurie oricărei cereri de manifestare a caracterului Său:

„Iert, cum ai cerut.” (Numeri 14:20).

Dialogul continuă

Cel mai important pentru noi este să descoperim apropierea incredibilă dintre om și Dumnezeu, apropiere pe care Acesta nu numai că a tolerat-o, însă a și încurajat-o, a dorit-o și o dorește în continuare. Intimitatea cu Dumnezeu reprezintă privilegiul oricărei persoane, izvorul nesecat de cunoaștere, dezvoltare și fericire.

Imaginea falsă a dumnezeului supărat pe om pentru păcatele lui, care veghează constant pentru a găsi noi motive să-l pedepsească, imagine promovată prea mult și prea vehement de biserica Creștină, trebuie amendată pentru totdeauna. Este necesar ca oamenii să vadă adevăratul caracter al lui Dumnezeu, descoperire care nu poate decât să uimească și să atragă. Dumnezeu, ca orice părinte, invită în continuare copiii Săi la dialog, bucuros să discute orice, pregătit să ofere răspuns oricărei întrebări, mângâiere oricărei dureri, încurajare oricărei dezamăgiri.

ESTE ÎNDREPTĂȚIREA MÂNTUIRE?

David Clayton, februarie 2018

Atunci când se referă la mântuire, majoritatea Creștinilor tind să se centreze pe îndreptățire. De fapt, una dintre expresiile folosite pentru a descrie solia neprihănitului în Hristos este „îndreptățirea prin credință”. Pentru majoritatea Creștinilor, îndreptățirea reprezintă fundamentul mântuirii, motivul pentru care Dumnezeu ne acceptă și ne primește.

Îndreptățirea este un cuvânt legal și înseamnă „a declara drept.” Așadar, să considerăm spre exemplu o persoană care este acuzată de o crimă, dar care, în urma procesului, este declarată nevinovată. Spunem despre această persoană că a fost îndreptățită. Întrebarea nu este dacă persoana a comis sau nu crima, ci care a fost decizia instanței. Îndreptățirea legală are de-a face cu decizia curții și nu cu starea de fapt a acuzatului.

Însă dacă privim mântuirea numai ca raportată la îndreptățire în acest sens legal, atunci imaginea pe care o avem este departe de a fi completă. Datorită faptului că multe grupări Creștine se centrează numai pe îndreptățire, există o tendință de a deveni neglijenți cu modul în care trăiesc și în multe cazuri comportamentul lor aduce dezonoare cauzei lui Dumnezeu. Acest lucru se întâmplă pentru că au ajuns să creadă că tot ceea ce contează este încadrarea lor legală. Vă propun să cercetăm cu atenție la ceea ce afirmă Scriptura despre subiectul mântuirii.

Avraam îndreptățit

„Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam? Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce zice Scriptura? „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.” (Romani 4:1-3).

Observați: afirmația este că credința lui Avraam a fost „socotită” ca neprihănire. Întrebarea este „când Avraam a fost socotit neprihănit, a fost cu adevărat neprihănit?”. Dacă înțelegem că „neprihănit” înseamnă că o persoană este declarată neprihănită, atunci el a fost neprihănit, dar dacă înțelegem că „neprihănit” înseamnă că o persoană are comportamentul fără pată, atunci Avraam nu a prea fost neprihănit. Atunci când privim credința lui, descoperim că Avraam a fost un copil extraordinar al lui Dumnezeu, dar unele dintre lucrurile pe care le-a făcut nu se numără printre cele pe care Creștinii de astăzi le-ar practica. Spre exemplu, Avraam l-a mințit pe faraon și pe Abimelec atunci când le-a spus că Sara este sora și nu soția lui. Avraam a purtat de asemenea războaie și a omorât mulți oameni, ceva ce mulți Creștini de azi ar considera că este contrar principiilor lui Hristos.

A fost David neprihănit?

Poate că dacă l-am considera pe regele David ne va fi mai ușor să înțelegem. Scriptura afirmă că David a fost un om după inima lui Dumnezeu. Mulți înțeleg prin asta că David a fost atât de neprihănit și de bun încât i-a plăcut inimii lui Dumnezeu. Dar există anumite aspecte ale crezului și comportamentului lui David care par a fi contrare acestei imagini. Suntem cu toții familiarizați cu adulterul lui David cu soția lui Urie și de asemenea cu modul în care l-a omorât pe Urie. Acestea sunt păcate pe care David le-a recunoscut și de care s-a căit. Dar uitați ce afirmă David în acest loc:

„Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc și să nu-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta? Da, îi urăsc cu o ură desăvârșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei.” (Psalmul 139:21, 22).

Acestea sunt cuvintele lui David și chiar dacă ele sunt consemnate în Psalmi, putem noi afirma că acestea sunt afirmațiile unei persoane care avea neprihănirea lui Dumnezeu? Cu alte cuvinte,

este aceasta atitudinea lui Dumnezeu față de dușmanii Săi? Isus a spus „iubiți-vă dușmanii”, dar a avut David acest spirit în inima lui?

Atunci când David a fost gonit din Ierusalim de fiul lui Absalom, s-a întâlnit cu un bărbat pe nume Șimei, o rudă de-a lui Saul, care l-a blestemat și a aruncat cu pietre după el. Mai târziu, după ce Absalom a fost înfrânt și omorât, David se întorcea la Ierusalim și din nou Șimei a ieșit pentru a-l întâlni, însă de data aceasta cu o atitudine total diferită. El s-a apropiat de David într-o mare umilință și l-a rugat să-l ierte pentru ceea ce a făcut.

„Șimei, fiul lui Ghera, s-a închinat înaintea lui. Și a zis împăratului: ‚Să nu țină seamă domnul meu de nelegiuirea mea, să uitate că robul tău l-a ocărât în ziua când împăratul, domnul meu, ieșea din Ierusalim și să nu țină seamă împăratul de lucrul acesta! Căci robul tău mărturisește că a păcătuit. Și iată, vin astăzi, cel dintâi din toată casa lui Iosif, înaintea împăratului, domnul meu.’ Atunci, Abişai, fiul Ţeruiei, a luat cuvântul și a zis: ‚Nu trebuie oare să moară Șimei pentru că a blestemat pe unsul Domnului?’ Dar David a zis: ‚Ce am eu cu voi, fiii Ţeruiei, și pentru ce vă arătați astăzi potrivnicii mei? Astăzi să se omoare oare vreun om în Israel? Nu știu eu că împărățesc azi peste Israel?’ Și împăratul a zis lui Șimei: ‚Nu vei muri!’” *Impăratul i-a jurat că nu-l va omorî.*” (2 Samuel 19:18-23).

David a pretins că l-a iertat pe Șimei, însă după mai mulți ani când era pe patul de moarte, iată ce i-a spus fiului său, Solomon:

„Iată că ai lângă tine pe Șimei, fiul lui Ghera, Beniamitul, din Bahurim. El a rostit împotriva mea mari blesteme în ziua când mă duceam la Mahanaim. Dar s-a coborât înaintea mea la Iordan și i-am jurat pe Domnul zicând: ‚Nu te voi omorî cu sabia.’ Acum, tu să nu-l lași nepedepsit, căci ești un om înțelept și știi cum trebuie să te porți cu el. Să-i cobori perii albi însângerați în Locuința morților.” (1 Regi 2:8, 9).

A fost David neprihănit? A fost acesta spiritul lui Hristos? Și totuși David are asigurarea mântuirii pentru că suntem îndreptățiți prin credință, nu prin faptele noastre! Nu prin neprihănirea noastră, nu prin modul în care înțelegem noi adevărul, ci prin credința noastră suntem îndreptățiți. Asemenea lui Avraam, David a fost iubit de Dumnezeu și a fost îndreptățit prin credința lui, nu pe baza înțelegerii sau neînțelegerii adevărului.

Cu cât înțelegem mai mult, cu atât devine și mai clar faptul că elementul fundamental în ceea ce-l privește pe om, este credința. Nimic altceva nu se poate compara sau egala credința în ceea ce privește relația noastră cu Dumnezeu. Credința reprezintă elementul cheie.

Așadar, ideea este că Avraam a fost SOCOTIT neprihănit. A fost ceva ce Dumnezeu a pus în dreptul său chiar dacă el nu era neprihănit la momentul acela. Asta este ceea ce înseamnă îndreptățirea și, într-un sens, este o FANTEZIE LEGALĂ. Este ceva adevărat din punct de vedere legal, dar neadevărat în experiența reală.

A fost Samuel neprihănit?

Samuel reprezintă un alt exemplu pe care l-am putea folosi. Cu toate că Samuel a fost un profet uimitor al lui Dumnezeu și o persoană pe care ne așteptăm s-o întâlnim în cer, uitați ce a făcut el aici:

„Samuel a zis: ‚După cum sabia ta a lăsat femei fără copii, tot așa și mama ta va fi lăsată fără copii între femei.’ Și Samuel a tăiat pe Agag în bucăți înaintea Domnului, la Ghilgal.” (1 Samuel 15:22).

Majoritatea dintre noi privim azi acest act ca fiind unul teribil, cumplit și brutal. Samuel nu numai că l-a ucis pe Agag, dar l-a tăiat în bucăți. A fost aceasta o faptă Creștină? Ar face un Creștin așa ceva? Atunci când ne gândim la aceste exemple și la multe altele, devine clar faptul că aceștia nu au avut niciodată înțelegerea pe care o avem noi despre experiența neprihănirii. Venirea mângâietorului și experiența locuirii lui Hristos în noi a făcut o mare diferență în modul în care noi, Creștinii, înțelegem și ne comportăm astăzi, în comparație cu modul în care s-au comportat cei dinaintea venirii lui Hristos. Acesta este motivul pentru care nu putem fi mântuiți decât prin har, prin credință. Acesta este motivul pentru care îndreptățirea este ușa deschisă spre mântuire. Nu poate fi realizată pe baza faptelor noastre sau pe baza modului în care înțelegem doctrina, ci numai pe baza îndreptățirii pe care o accesăm prin credință.

La acest punct aș vrea să observăm faptul că îndreptățirea NU ESTE MÂNTUIREA, ci este ASIGURAREA mântuirii, dau nu EXPERIENȚA mântuirii. Acest lucru va deveni mai clar pe măsură ce vom parcurge acest studiu.

Toți îndreptățiți

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.” (Romani 3:23, 24).

„Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.” (Romani 5:8, 9).

Observați acest aspect foarte important: este vorba despre toți cei care au păcătuit, motiv pentru care toți au fost îndreptățiți. Chiar dacă pare de necrezut, aici sunt incluși toți oamenii, toți cei care trăiesc pe suprafața pământului, toți cei care sunt și toți cei care au fost în viață. Dumnezeu îi îndreptățește pe cei păcătoși, însă pentru a înțelege acest aspect, trebuie să înțelegem ce înseamnă îndreptățirea. Următoarele pasaje ne oferă mai multe detalii despre înțelesul acestui termen.

„Astfel dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.” (Romani 5:18).

„că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.” (2 Corinteni 5:19).

Acesta este unul dintre cele mai uimitoare versete din Scriptură. Afirmă cu Dumnezeu nu impută păcatele oamenilor din lume. Observați, nu se referă numai la Creștini, nu se referă numai la cei care s-au pocăit, ci la toată lumea, la toți cei care trăiesc. Atunci când păcatul este imputat unei persoane, înseamnă că păcatul este ținut în socoteala aceluia om. Faptul că Dumnezeu nu impută nimănui păcatul înseamnă că păcatul nu mai este ținut în socoteala nimănui. Chiar dacă sună uimitor, aceasta este concluzia la care trebuie să ajungem atunci când citim cu o minte deschisă aceste versete. Ceea ce afirmă Dumnezeu este că El a soluționat problema păcatului atât de deplin, atât de bine, încât păcatul nu mai poate constitui un zid de despărțire între El și oameni.

Îndreptățirea nu este mântuire

Dar dacă acest lucru este adevărat, înseamnă că toți oamenii vor fi mântuiți? Din păcate răspunsul este nu. Cu toate că vina nu mai constituie o problemă în ceea ce privește legătura dintre om și Dumnezeu, mai există o problemă pe care nici Dumnezeu nu o poate rezolva, o problemă care va determina pierderea a milioane de oameni în ciuda faptului că păcatul nu mai este imputat omului:

„Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. Oricine crede în El nu este judecat, dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiul al lui Dumnezeu.” (Ioan 3:17, 18).

Observați care este problema acum: oamenii sunt condamnați datorită necredinței, nu datorită păcatelor lor! Păcatul a fost rezolvat deplin și definitiv de Isus Hristos și a fost complet îndepărtat. Acum nu mai este păcatul cel care-l condamnă pe păcătos, ci necredința sa, faptul că nu-L primește pe Isus Hristos, Cel care a rezolvat problema păcatului. Nu Dumnezeu este Cel care-l condamnă, nu păcatul este cel care-l condamnă, ci necredința este cea care-l condamnă.

Să observăm însă atunci când afirmăm că păcatul nu mai constituie o problemă, când afirmăm că păcatul a fost îndepărtat, ne referim la vina cauzată de păcat. Starea de vinovat înaintea lui Dumnezeu cu consecința despărțirii de Dumnezeu alături de sentința condamnării la moarte au fost îndepărtate de Isus Hristos. Acestea nu mai există ca zid de despărțire între Dumnezeu și om. Asta nu înseamnă că păcatul nu mai există în lume și în comportamentul oamenilor, ci mai degrabă că vina cauzată de păcat nu mai reprezintă o problemă în ceea ce privește relația dintre Dumnezeu și om.

Așadar, avem adevărul faptului că întreaga omenire este îndreptățită, însă lumea nu poate primi îndreptățirea datorită necredinței. Pentru a experimenta beneficiile îndreptățirii, omul trebuie să creadă. Acest lucru evidențiază un aspect important: în timp ce îndreptățirea reprezintă dreptul la mântuire, ea nu este mântuirea! Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și i-a fost socotită neprihănire, dar asta nu înseamnă că Avraam a fost neprihănit în acel moment. Nu înseamnă că a experimentat mântuirea. A fost îndreptățit, însă îndreptățirea nu este același lucru cu experiența.

DE REFLECTAT

1. Există vreo călcare de lege pe care legea să n-o condamne? - **NU!**
2. Există vreun păcat pe care legea nu-l condamnă? - **DA!**
3. Condamnă legea fiecare păcat? - **NU!**
4. Constituie cele zece porunci singura definiție a păcatului? - **NU!**
5. Sunt aceste afirmații susținute de Scriptură? - **DA!**

Canalul erorii

1. Păcatul are de-a face numai cu **călcarea legii**.
2. Atenția este îndreptată spre **exterior**.
3. Este condamnat **rodul**, nu rădăcina.
4. Călcătorul de lege devine **vinovat**.
5. **Dătătorul legii** este Cel care condamnă.
6. Decretul de moarte **al Dătătorului legii** este irevocabil.
7. Dătătorul legii trebuie **mulțumit**.
8. Problema este cum **să-I liniștești mânia**.
9. Soluția este un **substitut**.
10. Substitutul **plătește pedeapsa**.
11. Substitutul **demonstrează** cum să trăim.

Canalul adevărului

1. Păcatul are de-a face cu **starea în care ne-am născut**.
2. Atenția este îndreptată spre **sursă**.
3. Este condamnată **rădăcina**, nu rodul.
4. Persoana firească **nu este potrivită pentru viață**.
5. **Natura lor periculoasă** îi condamnă pe păcătoși.
6. Decretul de moarte **al naturii** este inevitabil.
7. Firea pământească trebuie **înlocuită**.
8. Problema este cum să **înlocuiești natura**.
9. Soluția este un **substitut**.
10. Substitutul **ucide firea pământească**.
11. Substitutul **oferă** o nouă viață.

DE REFLECTAT

1. Omenirea **nu a fost împăcată** cu Dumnezeu (Romani 5:10; 2 Corinteni 5:18).
2. **Cel de-al Doilea Adam** nu exista (1 Corinteni 15:45, 47).
3. **Legământul cel nou** nu era în efect (Evrei 9:16, 17; Luca 22:20).
4. Cristos nu era **marele nostru preot** (Evrei 8:3, 6).
5. Nu exista nicio **slujbă în sanctuarul ceresc** (Evrei 9:8, 12).
6. Nu exista niciun **mijlocitor** al Noului Legământ (Evrei 8:6; 9:15).
7. **Mângâietorul** nu fusese niciodată dat (Ioan 14:16, 17).
8. **Mântuirea** nu venise (Apocalipsa 12:10).
9. Nimeni nu experimentase **nașterea din nou** (Coloseni 1:26, 27; 1 Corinteni 12:13).
10. **Împărăția lui Dumnezeu** nu venise (Apocalipsa 12:10; Luca 16:16).

Mulțumim lui Dumnezeu pentru Isus!!!

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE

Ardeiaș Vlad, ianuarie 2018

LA UȘI!

„Tot așa, și voi, când veți vedea **toate** aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.” (Matei 24:33).

Ianuarie 2018: Evenimentele profetice

Profetie: persecuția Creștinilor.

„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” (Matei 24:9).

„Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni.” (Ioan 15:18, 20).

Organizația mondială „Christian Freedom International” afirmă că există peste 200 de milioane de Creștini persecutați în 105 țări din cele 196 din lume, și că, la fiecare 5 minute, un Creștin este omorât pentru credința lui în Isus.

Împlinire:

Luni, 1. Canada. O societate Creștină a intentat un proces după ce a fost pedepsită de un district școlar din cauză că au refuzat să cenzureze anumite referințe biblice.

Marti, 2. Nigeria. Persoane neidentificate au ucis prin împușcare cel puțin 16 Creștini care plecaseră de la serviciul de închinare.

Joi, 4. Uganda. O văduvă Creștină, mamă a cinci copii, a fost otrăvită în ziua de crăciun de vecinii musulmani.

Duminică, 7. Nigeria. 49 din cei 65 de Creștini uciși de musulmanii Fulani în ajunul anului nou au fost înmormântați azi.

Marti, 9. China. Autoritățile au distrus prin bombardare o biserică Creștină.

Miercuri, 10. Organizația „Open Doors” a concluzionat că în 2017 au fost omorâți 9 Creștini pe zi pentru credința lor.

Vineri, 12. Etiopia. 7 membrii ai cultului penticostal au fost arestați sub suspiciunea că s-au rugat împotriva Guvernului.

Sâmbătă, 13. Egipt. Militanți islamici au împușcat un tânăr Creștin pentru că avea o cruce tatuată și au promis că vor ucide mulți alții.

Marti, 16. SUA. O femeie care a oferit o mărturisire publică despre cum a învins atracția către persoane de același sex și Creștinii care au sprijinit-o, au primit amenințări cu moartea.

Marti, 16. Bolivia. O nouă lege pedepsește lucrarea de evanghelizare cu până la 12 ani de închisoare.

Vineri, 19. China. Guvernul a amendat doi pastori cu echivalentul a 1 milion de dolari americani pentru că au strâns darurile credincioșilor.

Duminică, 21. India. Un pastor a fost găsit spânzurat după ce cu o săptămână în urmă s-a plâns poliției despre opoziția pe care o întâmpină din partea hindușilor.

Marti, 23. Siria. Creștinii se fac apel la comunitatea internațională datorită pericolului la care sunt supuși în mijlocul atacurilor forțelor turcești în zonele civile.

Marti, 23. Nigeria. Mai mult de 80 de Creștini au fost măcelăriți cu macete în cursul acestei luni de către extremiști islamisti.

Miercuri, 24. Nigeria. Un student a fost arestat după ce s-a convertit de la islamism la Creștinism.

Luni, 29. Kenya. Un grup de studenți musulmani au bătut și înjunghiat mai mulți studenți Creștini care au refuzat să se convertească la islam.

Miercuri, 31. Iran. Soția unui fost lider penticostal a fost condamnată la 5 ani închisoare pentru că s-a rugat cu alți Creștini.

Miercuri, 31. Uganda. Un nou convertit la Creștinism a fost părăsit de soție și de cei 7 copii, iar acum viața îi este amenințată de membrii familiei musulmani.

Profetie: răspândirea ateismului și decădere morală

„Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” (2 Petru 3:3, 4).

„Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos: cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.” (Iuda 17, 18).

Vineri, 5. SUA. O campanie controversată, care a numit avortul „sacru”, „o binecuvântare”, „valoare de familie”, „salvarea vieții” și „o a doua șansă”, a fost lansată săptămâna aceasta de către cea mai mare clinică de avort din Ohio.

Marti, 9. SUA. Facebook a șters pagina Crestină „Luptatori pentru Cristos”, o organizație care se opune homosexualității și avortului, pe motiv că a încălcat standardele sale comunitare privind hărțuirea și instigarea la ură.

Profetie: apostazia Creștinismului.

„Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor...” (1 Timotei 4:1).

Împlinire:

Marti, 2. Suedia. O biserică și-a apărât decizia de a se referi la Isus folosind pronume neutre din punct de vedere al genului.

Miercuri, 13. SUA. Studenții unei universități catolice s-au plâns că sărbătoarea Crăciunului este prea mult scoasă în evidență și că ar trebui evidențiate și sărbători ale altor religii, ca cea musulmană.

Profetie: ca în Sodoma

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma ... Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17:28-30).

Împlinire:

Luni, 1. SUA. Transsexualii se pot înrola în armată.

Miercuri, 3. India inaugurează prima toaletă publică pentru persoane transsexuale.

Joi, 4. SUA. C. Johnson este primul homosexual HIV pozitiv a fost ales ca purtător de cuvânt al consiliului din New York.

Vineri, 10. SUA. Curtea Drepturilor Omului Inter-Americană a ordonat ca cele 20 de țări din jurisdicția sa trebuie să legitimizeze căsătorie homosexualilor.

Joi, 11. SUA. Un elev transexual a câștigat în instanță o despăgubire de 800.000\$ din partea școlii pentru că nu i s-a îngăduit să meargă la toaleta desemnată pentru sexul ales de el.

Joi, 11. Europa. Curtea Europeană de justiție a sfătuit ca toate țările membre EU să recunoască căsătoriile între homosexuali. Trimiterea explicită s-a făcut la adresa României.

Duminică, 14. Canada. Programul de „educație” sexuală a fost implementat în grădinițe și școli, program în care copiii sunt învățați că homosexualitatea și transsexualitatea sunt normale.

Luni, 15. Serviciul Național al Marii Britanii oferă bărbaților care se identifică ca fiind femei examinări ale sânilor și testul Papanicolau al colului uterin, cu toate că nu au col uterin.

Profetie: moartea în masă a animalelor.

„De aceea, țara se va jeli, toți cei ce o locuiesc vor tânji împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și peștii mării vor pieri.” (Osea 4:3).

„Pier vitele și păsările din pricina răutății locuitorilor.” (Ieremia 12:4).

Împlinire: În luna ianuarie 2018 au avut loc 45 evenimente de moarte în masă a animalelor.

Luni, 1. Arabia Saudită. Peste 358,000 de păsări au murit din cauza gripei aviare.

Marti, 2. Anglia. Mii de stele de mare moarte au fost spălate pe plajele din Skegness.

Joi, 4. Argentina. 4 tone de pește mort într-o lagună din Santa Rosa.

Luni, 8. Coreea de Sud. 16,500 de rațe au murit și alte 53,000 urmează să moară din cauza gripei aviare în Naju.

Luni, 8. Brazilia. Peste 88 de delfini au murit în ultimele săptămâni în Rio de Janeiro.

Marti, 9. Australia. Sute de lilieci au murit din cauza valului de căldură din Sydney.

Miercuri, 10. Iraq. Peste 40,000 de păsări au murit din cauza gripei aviare în provincia Diyala.

Vineri, 19. Chile. 200 de pescăruși au fost găsiți morți pe o plajă din Tunquen.

Vineri, 19. Noua Zeelanda. Sute de pescăruși și pești au fost găsiți morți în Mount Maunganui.

Duminică, 21. Brazilia. 25 de tone de pește a fost găsit mort pe plajele din Rio Grande do Sul.

Duminică, 21. SUA. Peste 1000 de stele de mare naufragiate pe plajele din Carolina de Sud.

Luni, 22. Paraguay. O tonă de pește a fost găsit mort în râul Paraguay.

Luni, 22. Anglia. Sute de stele de mare au fost găsite moarte pe plajele din Falmouth.

Luni, 22. India. Peste 100 de broaște țestoase au fost găsite moarte pe coasta din Chennai.

Miercuri, 24. Cambodgia. Sute de găini au murit dintr-un motiv necunoscut în Prey Veng.

Miercuri, 24. Brazilia. 170 de delfini au murit din cauza unui virus în Rio de Janeiro.

Vineri, 26. Noua Zeelanda. 300 de rațe au murit din cauza unei boli în Christchurch.

Vineri, 26. India. 193 de boraște țestoase au fost găsite moarte pe o coastă în Chennai.

Sâmbătă, 27. Noua Zeelandă. Mii de pinguini albaștri mor în Northland.

Miercuri, 31. SUA. 28 de balene minkey moarte au naufragiat de-a lungul anului trecut.

Profetie: Dezastre climaterice ca urmare a intervenției negative a omului în natură; fenomene stranii..

„a venit vremea ... să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” (Apocalipsa 11:18).

„Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urlletului mării și al valurilor.” (Luca 21:25).

„Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciume.” (Luca 21:11).

Împlinire:

Miercuri, 3. SUA. Focul de preerie din California din 2017 este unul dintre cele mai distructive din istorie.

Joi, 4. Europa. O puternică furtună face importante pagube din Anglia până în Franța și Germania.

Martți, 9. SUA. Anul 2017 este cel mai păgubos an din istorie pentru SUA din punct de vedere al dezastrelor climaterice.

Miercuri, 10. Marea Caraibelor este zguduită de un cutremur de 7.6 grade.

Joi, 11. Africa de Sud. Capitala Cape Town devine primul oraș important din lume care nu mai are apă.

Joi, 11. A nins în deșertul Sahara a 4a oară din 1979.

Vineri, 19. SUA. Furtuna de zăpadă din Carolina de Nord a cauzat aproape 1600 de accidente rutiere.

Vineri, 19. Germania. Furtuna care a ucis 8 persoane, este cea mai puternică din ultimii 11 ani.

Luni, 22. Irlanda și Anglia. Mai multe regiuni au fost evacuate datorită inundațiilor.

Martți, 23. Japonia. Cea mai puternică furtună de zăpadă a lăsat capitala Tokio fără curent electric.

Joi, 25. Scoția. Topirea zăpezii și ploile au cauzat inundații în sudul țării.

Luni, 29. Franța. Poliția a evacuat 240 de suburbii ale Parisului datorită riscului de inundații.

ANUNȚ

Din fericire și cea de-a doua ediție în limba română a cărții „*Divina Vindecare*” semnată de David Clayton a fost epuizată. De la data primei apariții și până acum, au intrat în posesia acestei cărți aproximativ 10.000 de persoane din toate mediile și de toate coloraturile religioase din țara noastră. Mulți intelectuali au afirmat: „În sfârșit o carte care face ca religia Creștină să aibă sens pentru mintea mea.”

În consecință, săptămânal primim apeluri telefonice de la persoane care intră în contact cu noi pentru prima dată fie pentru a ne adresa întrebări legate de Creștinism, fie pentru a ne cere mai multe materiale care să le detalieze Vestea cea Bună. Acesta este motivul pentru care am decis să retipărim această carte în ce-a de-a treia sa ediție. Până acum am reușit să strângem aproape jumătate din suma necesară realizării acestui proiect. Sperăm ca în cel mai scurt timp să intrăm în posesia întregii sume, iar pentru aceasta vă solicităm și ajutorul dumneavoastră în rugăciune.

Vă mulțumim!

Prietenii de la Divina Vindecare

Vă invităm să vizitați și site-ul www.lectiicubiecte.ro, loc de unde veți putea parcurge materiale special concepute de noi pentru copii și părinți. Efortul nostru este de a pune la dispoziție noi materiale în fiecare zi.

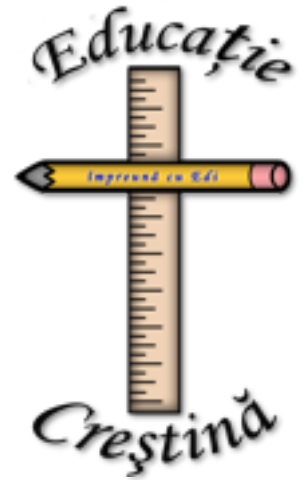
Vă invităm să vizitați și site-ul www.edy.hu, loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe site-ul www.edy.hu vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe site-ul www.divinavindecare.ro, un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihăririi lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria site-ului nostru; aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

[Hitböl hitbe](#)

[Revelation 14:12](#)

[Heilung in Christus](#)

[Restoration Ministry](#)

Ne puteți urmări și pe canalul Divina Vindecare de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 98 Februarie 2018

Tiraj 730 exemplare

Scopul revistei Divina Vindecare este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista Divina Vindecare este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.

